

בית המשפט המחוון מרכז-לוד

ה'פ 14-08-18716 מנصور ואח' נ' המועצה המקומית כוכב יאיר - צור יגאל ואח'

לפני כב' השופט פרופ' עופר גרויסקובף

המבקשים   1. אחמד מנטור 2. אומימה מנטור-מוראד 3. ע. מ. (קטין) 4. האגודה לזכויות האזרח בישראל
ע"י בא כוחם עו"ד גיל גן-מור ועו"ד דן יקי	נגד

המשיבות   1. המועצה המקומית כוכב יאיר - צור יגאל 2. העמותה לפעילויות קהילתיות כוכב יאיר
ע"י בא כוחה עו"ד אלון אשר | <p>1
2</p> |
|---|----------------|

פסק דין

3 עניינה של התביעה שלפני השאלה האם רשות מקומית להגביל רכישת מנויים לאנטרי
4 קלאב המצוי בבעלתה ובשליטתה לתושבי היישוב בלבד. לחלו תיכון שאלת זו, בשים לב להוראת
5 תיקון מס' 4 לחוק איסור הפליה במוצרים, בשירותים ובכניות למקומות בידור ולמקומות ציבוריים,
6 התשס"א – 2000, אשר פורסם ונכנס לתוקף ב- 1.3.2017.

7
8

רקע

9 1. בישוב כוכב יאיר – צור יגאל מצוי מרכז קהילתי בשם "לב המkos" (להלן: "המרכז
10 הקהילתי"), ובו אנטרי קלאב, אשר הוקם בשנת 1987. האנטרי קלאב כולל, לפי האמור
11 באתר האינטרנט של המרכז הקהילתי, "مدשאות יורוקות, 3 בריכות (בריכה מקורה, בריכה
12 קייזית ובריכת פעוטות), סאונה יבשה, סאונה רטובה, ג'קוזי, חדר כושר, מגרשי טניס,
13 מתחם גימבורי הפעיל בחודשי הקיץ ועד" (להלן: "האנטרי קלאב").
14
15

16 2. שטח האנטרי קלאב מצוי בבעלות המועצה המקומית כוכב יאיר – צור יגאל (המשיבה 1).
17 לחלו: "המועצה", והפעלת האנטרי קלאב, כמו גם בני ציבור אחרים ביישוב כוכב יאיר –
18 צור יגאל, מתבצעת על ידי העמותה לפעילויות קהילתיות כוכב יאיר (המשיבה 2. לחלו:
19 "העמותה"). יצוין כי המועצה מעמידה לרשות העמותה את שטח האנטרי קלאב ללא
20 תשלום, וכי למועצה הזכות למנויים מחמשת חברי ווועד העמותה. כן מסיימת המועצה
21 לעמותה בכיספים (אשר חלקם מוגדרים כתשלום עבור פעילויות שמעודדת המועצה),
22

בית המשפט המחוז מרכז-לוד

ה'פ 14-08-18716 מנסור ואח' נ' המועצה המקומית כוכב יאיר - צור יגאל ואח'

1 ובקבלת הלוואות. להשלמת התמונה יורע כי עד לשנת 2015 הייתה החברה למוניטיסים –
 2 מרכזים קהילתיים בישראל בע"מ (להלן: "החברה למונטנ'סיטס"), חברה ממשלתית בבעלות
 3 משרד החינוך והתרבות, שותפה לניהול המרכז הקהילתי (ובכלל זה הקאנטרי קלאב).
 4 באוגוסט 2015 הפסיקה החברה למוניטיסים את מעורבותה בפעילויות העומת, וזאת, ככל
 5 הנראה, לאור סכום שהתגלו בין הבין המועצה תקציביים (ראו עמודו של מר סמי
 6 פנקס, מנכ"ל המרכז הקהילתי דהיום, והמצהיר מטעם המשיבות (להלן: "מר פנקס"),
 7 פרוטוקול 2015.8.11, עמוד 18 שורה 31 – עמוד 19 שורה 6).

8
 9 השתתפות בלתי מוגבלת במכלול פעילות הקאנטרי קלאב מותאמת רק למוניים. חווילים
 10 תושבי כוכב יאיר – צור יגאל רשאים להיכנס לקאנטרי קלאב ללא מוני ביום שישי, שבת וחג,
 11 וזאת בהתאם להחלטת המועצה, וכן תשלים המועבר על ידה לעומתה. יתר תושבי כוכב
 12 יאיר – צור יגאל (אך לא מי שאנים תושבי היישוב) יכולים לרכוש כרטיסיות המאפשרות גם
 13 הכנסת אורחים (ראו הودעת המשיבות מיום 17.9.2017). להשלמת התמונה יצוין כי שימוש
 14 בمتיקני הקאנטרי קלאב מותאפשר גם במסגרת פעילות מסויימת של המרכז הקהילתי. כך,
 15 למשל, המרכז הקהילתי מקיים חוגי שחיה שונים, העשויים שימוש בבריכה המקורה; בחודשי
 16 הקיץ מתקיימות פעילות קיינותו, ובחודשים לפני הקיץ (מאי יוני) לימודי שחיה של בתיה
 17 הספר.

18
 19 עניינה של התובענה שלפני היא במדיניות העומת ביחס למכירת מוניים לקאנטרי קלאב
 20 (להלן: "מוני"). מדיניות זו ידעה מספר שניםיים, כמפורט להלן:

21
 22 א. עד לשנת 2010 אפשרה הנהלת העומת רכישת מוני לכל המוניין בכך, וכתוואה מכך כללו
 23 מונייה גם תושבים של היישוב כוכב יאיר – צור יגאל (להלן: "תושבי היישוב" ו-
 24 "מוני תושב", בהתאם), וכן תושבים של יישובים שכנים, ובכללים היישוב טירה
 25 בו מתגורר המבקש (להלן: "מוני חז" ו- "תושבי חז" לפי העניין).

26
 27 ב. בשנת 2010 קיבלה הנהלת העומת החלטה שהביאה לכך שהאפשרות לרכישת מוני
 28 הוגבלה לתושבי היישוב בלבד (ראו עמוד 9 פרוטוקול ישיבת הנהלה 2/10 מיום
 29 25.2.2010 (להלן: "פרוטוקול הנהלה 2010"). צוין כי ההחלטה שהתקבלה הייתה
 30 נתת עדיפות ברישום לתושבי היישוב, ולהחילט לאור הרשמה על המשך הדרך.
 31 אולם על פי הנ מסר לי בעקבות החלטה זו הופעלה בשנים שלאחר מכן מדיניות
 32 שאפשרה רכישת מוני רק לתושבי היישוב.

33

34

בית המשפט המחוז מרכז-לוד

ה'פ 14-08-18716 מנסור ואח' נ' המועצה המקומית כוכב יאיר - צור יגאל ואח'

- ג. בתחילת שנת 2014, על רקע מצוקה תקציבית מתמשכת, החלטה הנהלת העמותה לאפשר רכישת מנויים גם ל^יתושבי חוץ של דירות **לומדים במוסדות החינוך של היישוב ו록 למנויים משפחתיים** (ראו עמוד 5 לפרטוקול ישיבת הנהלה 1/14 מיום 12.1.2014 (להלן: "פרוטוקול הנהלה 2014"). התוצאה לכך הייתה אפשרות לאפשרות לרכוש מנויים גם לתושבי היישובים צור יצחק וצופים (בהתחלה הוגבלה החלטה למספר מוגבל של 150 מנויים, ואולם נראה שהגבלה זו הוסרה במהלך השנה).
- ה滂ואה של מדיניות המשיבות היא שכ- 90.5% מהמנויים של הקאנטרי קלאב נכון ליום 8.11.2015 היו תושבי היישוב (2761 מנויים, מהם 1852 מנויים שנתיים ו- 909 מנויים קייז); 9.1% היו תושבי היישובים צופים וצור יצחק (279 מנויים) ו- 0.4% מ^יישובים יהודים" אחרים באזור: אבני חוץ, קיבוץ איל, סלעית ושער אפרים (11 מנויים) (הנתונים הם על פי תצהיר משלים שהגיש מר פנקס בהודעה מיום 30.11.2015).
- המבקש 1, ד"ר אחמד מנסור (להלן: "ד"ר מנסור") הוא רופא עיניים, המתגורר ומפעיל מרפאה ביישוב טירה. המבקשים 2-3 הם בני משחתו (להלן יכוו המבקשים 1-3 "משפחה מנסורי"). בתחילת שנת 2014 פנה ד"ר מנסור לקאנטרי קלאב ובקש לרכוש מנוי משפחתי. פניו נעתה בשלילה, תוך שנמסר לו בעלפה, ולאחר כך בכתב, כי האפשרות לרכוש מנוי פתוחה רק לתושבי היישוב ול- "מספר מוגבל של מנויים לתושבי צור יצחק וצופים כיון שילדיים לומדים במוסדות החינוך של היישוב" (ראו תשובה גבי איריס איזונברג, מנהלת העמותה בשעתו, מיום 12.3.2014).
- לאחר קבלת תשובה אלו פנה ד"ר מנסור לאגודה לזכויות האזרח (המבקשת 4), וזה שלחה באותו יום 30.3.2014 פניה למנהל העמותה ולראש המועצה. בפניה נטען כי למרות שהקריטריון שנבחר הוא לאורה ניטראלי, הרי ש"מדיניות זו מעוררת חשש כי מטרת האיסור הפורמלי על רכישת מנויים למי שאינם תושבי המקום נועדה להציג משעריו כוכב יאיר והקאנטרי שבו אוכלוסיות הנתפסות בבלתי רצויות, ובמיוחד את האוכלוסייה הערבית...". על פניה זו השיב ע"ד אבישי פלמן, בשם העמותה, כי הקאנטרי קלאב פתח את שעריו לתושבי היישוב בלבד, וכי לפני מספר חודשים "בעקבות פניה של ועד תושבי צור יצחק ולאור העובדה של דירות חלק בלתי נפרד מילדי כוכב יאיר, הוחלט לאפשר עד 150 מתושבי המקום לרכוש מנוי לקאנטרי". עוד נאמר בתשובה כי אבחנה מוחמת מקום מוגרים אינה אסורה על פי דין, וכי הסירוב למכור מנוי לתושבי חוץ nondען מניע עומס שגרם בעבר להדרות וגליהם של תושבי היישוב מהקאנטרי קלאב.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ה"פ 14-08-18716 מנصور ואח' נ' המועצה המקומית כוכב יאיר - צור יגאל ואח'

- 13.8.2014 הגישו המבוקשים עתירה מנהלית נגד המועצה, העומתה והחברה למוניטיסים.
1 ביום 10.11.2014 התקיימו דיון מקדמי בעטירה, ובמחלצת בית המשפט, ולאור ספק באפשרות
2 לנוהלה בעטירה מנהלית (ספק הנובע מכך שההחלטה אותה ביקשו העותרים לתקוף בהזאה
3 עת הייתה החלטה של עמותה, אשר אינה כפופה לכ准确性 חוק בתים משפט לעניינים מנהליים,
4 תש"ס – 2000), הועבר הדיון לתיק לבית המשפט האזרחי, על מנת שיתנהל כהמרצת פтиחה.
5 בעקבות זאת הוגש כתבי טענות, נחקרו עדי הצדדים, נוספו השלומות ראייות והוגש
6 סיכומים.
7
8
9 ביום 1.3.2017 פורסם בספר החוקים תיקון מס' 4 לחוק אישור הפליה במווצרים, בשירותים
10 ובכינסה למקומות ביזור ולמקומות ציבוריים, התש"א – 2000 (להלן: "חוק אישור הפליה"
11 ו"תיקון מס' 4" בחתימה). תיקון מס' 4 חוסיף לחוק את הוראות סעיף 3(א1), העוסקת
12 בהפליה מוחמת מקום מגורים (תחולת החוק היא על עסקאות שנעשו מיום פרסוםו ואילך).
13 לאור הרלוונטיות של תיקון זה להליכים שלפני, ניתנה לצדים ביום 19.3.2017 האפשרות
14 להתייחס לתיקון במסגרת טיפוליהם, והובהר למשיבות כי ככל שברצונן לשנות את מדיניות
15 מכירת המינויים בעקבות הוראות תיקון מס' 4, הם מתבקשות להודיע על כך לבית המשפט עד
16 למועד שנקבע.
17
18 ביום 6.6.2017 קיימה המשיבה 1 דיון במליאת המועצה בנושא "שינוי מדיניות בעניין
19 העטירה בנושא בנייה לבריכה". בסיום הדיון התקבלה ההחלטה: "המועצה
20 מחייבת, בהתאם לסמכתה לפי סעיף 3(א1) לחוק אישור הפליה במווצרים, בשירותים
21 ובכינסה למקומות ביזור ולמקומות ציבוריים, תש"א – 2000 כי מדיניות הבנייה
22 לקאנטרי קלאב הינה שלא תאפשר הרשמה כמנויים אלא לתושבי כוכב יאיר בלבד" (וראו
23 גם תצהיר מר פנסק, שהוגש ביום 25.6.2017, בו הובהר כי החלטת המועצה דוחה בהנחת
24 המשיבה 2, וכי בהתאם לה לא נמכרים מנויים למי שאינם תושבי הרשות המקומית כוכב
25 יאיר – צור ג'אל).
26
27 בעקבות השינוי בחוק ובמדיניות המשיבות, התבקשו המבוקשים על ידי בית המשפט,
28 בחאלתו מיום 26.6.2017 להודיע אם הם עומדים על המשך הדיון בתובענה. ביום 11.7.2017
29 מסרו המבוקשים הודעה בה הם עומדים על המשך הדיון בתובענה.
30
31 לשיטת המבוקשים תיקון מס' 4 לחוק רק מוחזק את צדקת תביעתם, באשר הוא מבוחר כי
32 הפליה על בסיס מגורים בהספקת מוצר או שירות ציבורי, או מטען כינסה למקומות ציבוריים
33 הוא אסור. אכן, המחוקק קבע חרג לאיסור, ואולם בחינת ההיסטוריה החוקית של תיקון
34 מס' 4 מלמדת כי חריג זה לא בא לשנות את המצב הקיים, אלא רק להבהיר אותו, ובוואדי

בית המשפט המחוז מרכז-לוד

ה'ב 14-08-18716 מנסור ואח' נ' המועצה המקומית כוכב יאיר - צור יגאל ואח'

שאין בו כדי לאפשר לרשות לבצע הפליה אסורה. זאת ועוד, הקאנטרי קלאב מופעל על ידי המשיבה 2, שהוא גוף פרטני, ועל כן החרג כל אחד רלוונטי לגבייה. לחילופין, נטען כי קביעת המשיבות שרכישת מנויים תאפשר רק לתושבי היישוב אינה עומדת בתנאים להפעלת הסיג, וכי לכל יותר יכולה הרשות לקבוע הנחה מיוחדת לתושבי היישוב (חמקשים מצינירים כי יתכן ונitin בנסיבות מסוימות לשקל גם מטען כי קביעות ברישום, אבל מודגשתים כי אפשרות זו מעוררת קושי, שלשיטות אין צורך לעסוק בו, לאחר שבנענינו לא קיים כלל עוד ביקוש למנויים בקאנטרי קלאב). לבסוף נטען כי שינוי המדיניות עליה הוחلت ביוני 2017 דואק מעמיד את הפגיעה, לאחר שהוא מצרף לנפגעים את תושבי צור יצחק וצופים, פועל בניגוד למשטר של מטען אפשרות כניסה למוקומות ציבוריים לכל הציבור, אותו ראוי לעודד.

10 המשיבות, לעומת זאת, סבורות שתיקון מס' 4 לחוק תומך דואק בעמדתן לפיה אבחנה
 11 מחמת מקום מגורים לא הייתה אסורה לפני כניסה לתיקוף. תיקון מס' 4 לחוק הוא שהעמיד
 12 בפני המשיבות את החובה לבחור בין מדיניות שאינה מחייבת בין תושבי היישוב לבין תושבי
 13 חז, לבין מדיניות הנוגנת עדיפות לתושבי היישוב בלבד. המשיבות בחרו באפשרות השנייה,
 14 תוך שהן מתיירות רכישת מנויים רק לתושבי היישוב, וחוסמות בכך את האפשרות (שהיתה
 15 לגיטימית לשיטתן קודם תיקון מס' 4 לחוק) לרכישת מנויים על ידי תושבי חז שילדיהם
 16 לומדים במערכת החינוך של היישוב. החלטה זו הינה בתחום סמכותה של המועצה, שכן
 17 בסמכותה לפעול למען יצירה, שימור ופיתוח של חייליה פעילים ומוגבשים של תושבי
 18 היישוב (לענין זה מפנה המשיבות לסעיף 146(2) לצו המועצות המקומיות, תש"י-א – 1950
 19 המונה בין סמכויות המועצה המקומית את הסמכות: "לדאוג לפיתוח תחומי המועצה,
 20 לשיפורו ולקידום ענייניהם הכלכליים, הסוציאליים, החברתיים והתרבותיים של תושביו
 21 או של כל חלק מהם").
 22

דיון והכרעה

24 ההליך שלפניו הוא בקשה לسعد הצהרתי לפיה מדיניות מכירת המנוויים שאימצו לעצמן
 25 המשיבות, לפיה האפשרות לרכוש מנויים בקאנטרי קלאב פתוחה רק לתושבי היישוב, היא
 26 מדיניות בלתי חוקית, בהיותה הפליה אסורה של תושבי חז בכלל, ושל תושבי היישובים
 27 הערביים הסמוכים בפרט.
 28

29 כפי שתואר לעיל, מדיניות המשיבות בעניין זה ידעה שינויים, ובשים לב לטיבו של הسعد
 30 המבוקש, סעד הצהרתי הצופה לפני עתיד, יש מקום לבחון את המדיניות העדכנית בהתאם
 31 ל McCabe המשפט הקיים (בחינת מדיניות המשיבות בעבר, כמו גם ניתוח הדין עבור תיקון מס'
 32 4, הפכו להיות עניין תיאורתי, אשר אני רואה צורך לעסוק בו לשם הכרעה בבקשתו שלפני).

בית המשפט המחוז מרכז-לוד

ה'ב 14-08-18716 מנטור ואח' נ' המועצה המקומית כוכב יאיר - צור יגאל ואח'

- 1 15. מדיניותן הנוכחית של המשיבות, כפי שנמסר בהודעתהן לאור תיקון מס' 4 לחוק, היא
2 להגביל את האפשרות לרכוש מני לכאןtri קלאב לתושבי היישוב בלבד. מדיניות זו יש לבחון
3 לאור המצב המשפטי שיצר תיקון מס' 4 לחוק, אשר הוסיף לחוק איסור הפליה את סעיף
4 3(א), שזו לשונו:
- 5 6 מי שעיסוקו בהספקת מוצר או שירות ציבורי או בהפעלת מקום ציבורי, לא
6 7 יפללה בהספקת המוצר או השירות הציבורי במקום העסק, במתן הכלינה
7 8 למקום הציבורי או במתן שירותים במקום הציבורי, מחמת מקום מגורים; ואולם
8 9 לא יראו הפליה לפי סעיף קטן זה הבחנה שנעשית על ידי רשות מקומית בין
9 10 תושביה ובין מי שאינם תושביה, במידה הנדרשת לביצוע תפקידיה או
10 11 להפעלת סמכויותיה לטובת תושביה, והכל בכפוף להוראות כל דין.
- 12 13 הערה: תיקון מס' 4 אינו אוסר, על פי לשונו, הפליה מחמת מקום מגורים בהספקת המוצר
13 או השירות הציבורי שלא במקום העסק. בעניין זה הסתקם המחוקק בהטלה חובה לידע את
14 הרכן מראש בדבר הגבלות על מקום ההספקה, באמצעות תיקון סעיפים 2(א) ו- 31(א).
15 16. אין חולק כי הכאןtri קלאב הוא "מקום ציבורי", כהגדרת מונח זה בסעיף 1 לחוק איסור
16 17 הפליה (הגדרה זו כוללת בריכת שחיה באופן מפורש). לפיכך, משמעותו של סעיף 3(א) לחוק
17 18 איסור הפליה היא שכבול אסור לכאןtri קלאב להפלות על בסיס מקום מגורים. מכאן,
18 19 שכבול אין מפעיל בריכת שחיה רשאי להעדי' במכירת מניינים, או בכל שירות אחר, בין
19 20 לקומות שונות על בסיס מקום מגוריהם.
- 20 21 יחד עם זאת, המחוקק קבע חריג לכל האמור, ועל פיו רשות מקומית רשאית לאבחן בין
21 22 תושביה לבין מי שאינם תושביה "במידה הנדרשת לביצוע תפקידיה או להפעלת סמכויותיה
22 23 לטובת תושביה, והכל בכפוף להוראות כל דין" ולהלן: "הוראת החיריג". המשיבות סבורות
23 24 שההוראת החיריג מאפשרת את מדיניותן הנוכחית, וללאורה דין התובעה שלפני להיזחת.
- 25 26 המבקשים מעלים מספר טענות, במישורים שונים, על מנת לדוח את הסתמכות המשיבות
26 27 על ההוראת החיריג:
- 27 28 ראשית, גם אם לרשות מותרת אבחן לפי מקום מגורים שתכלייתה להטיב באופן לגיטימי
28 29 עם תושביה, אין בההוראת החיריג כדי להכשיר הפליה אסורה מטעמים אחרים. החלטת
29 30 31

בית המשפט המחוז מרכז-לוד

ה'פ 14-08-18716 מנטור ואח' נ' המועצה המקומית כוכב יאיר - צור יגאל ואח'

1 המשיבות מהויה לתפיסת המבוקשים הפליה פסולה מחמת לאום מאחר שלטענתם היא נועדה
 2 למנוע שימוש בקאנטרי קלאב מתושבי היישובים הערביים הסמוכים.
 3

4 **שנית**, חוראת החרג מותיחסת להבנה שנעשתה על ידי רשות מקומיות, ואולם הקאנטרי
 5 קלאב מופעל על ידי המשיבה 2, שאינה רשות מקומית;
 6

7 **שלישית**, האבחנה המותרת לרשות המקומית יכולה לאפשר לה, במקרים מתאימים, להעדיין
 8 את תושבה, למשל על דרך קביעת תשלום דיפרנציאלי, המבחן בין תושבי היישוב לבין
 9 תושבי חוץ, אך אין בה כדי לאפשר לרשות להדר תושבי חוץ ממתקנים שבבעלותה.
 10

11 **רביעית**, לשיטת המבוקשים ניתן להצדיק העדפה של תושבי הרשות המקומית רק באותה
 12 מצבים בהם מתקיים עודף ביקוש, דהיינו כאשר מספר המוניינים להשתמש במתקן
 13 שבבעלות הרשות עולה על התפוצה המרבית של המתקן (בעניינו, מספר המוניים
 14 המקיים אליו יכולה הברכה לשרת עולга בשנים האחרונות על מספר תושבי היישוב ותושבי
 15 החוץ שביבשו לרכוש מני). בהעדר עודף ביקוש אין הצדקה, לשיטת המבוקשים, לאבחן בין
 16 תושבי הרשות לבין תושבי חוץ.
 17

18 **חמשית**, האבחנה שעורכת הרשות בין תושבי היישוב לבין תושבי חוץ צריכה להיות אבחנה
 19 מידתית, המאזנת בין האינטרסים הלגיטימיים בשם מטيبة הרשות עם תושבה, לבין
 20 האינטרסים הלגיטימיים של תושבי החוץ והעובדת שמדובר במתקנים שבבעלות ובמימון
 21 הציבור. המבוקשים טוענים כי החלטה המונעת באופן מוחלט מתושבי חוץ לרכוש מניים
 22 אייננה, בנסיבות המקרה, החלטה מידתית.
 23

24 **ודוק**, הטענות הללו הוצגו לעיל כבקשת אחת, ואולם, הלה למעשה, למורות שכולן מייחסות
 25 למשיבות הפרה של האיסור על הפליה, הרי שהן נשענות על שני קווי טיעון נפרדים ונבדלים
 26 מבחינת טיב ההפליה הנטענת:
 27

28 קו הטיעון הראשון שמעליהם המבוקשים, עניינו הפליה מחמת לאום. לשיטתם, גם אם
 29 ההחלטה שהתקבלה מבוססת לכורה על אבחנה על בסיס מקום מגוריים, הרי שמטורתה
 30 ותוצאתה של ההחלטה היא לאפשר שימוש בקאנטרי קלאב על ידי יהודים, ולמנוע שימוש בו
 31 על ידי ערבים. לפיכך, לשיטת המבוקשים, מדובר בהחלטה פסולה, וזאת בין אם חלה לגביה
 32 חוראת החרג ובין אם לאו. קו טיעון זה יבחן חלק א', במסגרת תידון הטענה הראשונה
 33 שנזכרה בפסקה 18 לעיל.
 34

בית המשפט המחחי מרכז-לוד

ה'פ 14-08-18716 מנסור ואח' נ' המועצה המקומית כוכב יאיר - צור יגאל ואח'

קו הטיעון השני שמשמעותו המבוקשים, עניינו הפליה מלחמת אזרע מגורים. למעשה, גם אם
נניח כי כל תושבי היישובים הסמוכים היו בני אותו, עדין היה פסול בהחלטה
המשיבות, בשל פגיעה בתושבי חוץ, המודדים, הולכה למעשה, מהשימוש באנטרי קלאב.
טענת זו להפליה מלחמת מקום מגורים מעוררת שאלות שונות, הנוגעות ליחס שבין שיקולים
מקומיים (קהילתיות, עיצוב נורמות חברתיות וכיו"ב) לבין שיקולים לאומיים (יעילות הניצול
של משאבים ציבוריים, צדק חלוקתי וכו'). קו טיעון זה ידון חלק ב', ובמסגרתו יבחן יתר
הטענות שנזכרו בפסקה 18 לעיל.

א. הטענה להפליה מלחמת לאום

אין זה סוד כי במדינת ישראל ישבים רבים המתאפיינים בכך שתושביהם באים מ מגזר
מוסים של החברה הישראלית. בצד מספר ישבים מיעורבים כדוגמת ירושלים וחיפה, בהם
גרים בשכונות יהודים וערבים, ישנים ישבים רבים המתאפיינים בכך שכמעט כל תושביהם
משתייכים לאחד המגזרים. אילית, נתניה וקריית שמונה הן "יישובים יהודים" בעוד שנכרת,
כפר קאסם ואום-אל פאחים הן "יישובים ערביים". כפי שציין פרופ' ישיב לנק: **"בישראל
ההיפרזות המרחבית המובהקת ביותר מזויה ברמה של הרשות המקומית, כיון שרובם
המוחלט של העורבים מתגוררים ברשויות מקומיות בהן גרים ערבים בלבד, ובמרוביה
הרשויות המקומיות היהודיות נעדיפים ערבים כמעט לגמרי"** (ישיב לנק *"קהילה, מרחב,
סובייקט – תזות על משפט ומרחוב – בעקבות ספרו של יששכר (איסי) רוזן-צבי" דין ודבאים
ב' 19, 30 (תשס"ו)).*

המועצה המקומית כוכב יאיר – צור יגאל, לה שייך האנטרי קלאב, והעיר טירה, בה
מתגוררת משפחת מנסור, הם חלק ממציאות זו. כוכב יאיר – צור יגאל הוא יישוב קהילתי
שרובם המוחלט של תושביו הם יהודים, ואילו טירה היא עיר שכמעט כל תושביה הם ערבים.

על רקע ההפרדה הקיימת בדפוסי המגזרים בישראל, כמעט כל **"הבחנה שנעשה על ידי רשות
מקומית בין תושבה ובין מי שאינו תושביה"**, ובוודאי הבחנה זו הנעשית על ידי רשות
מקומית ביישוב שאין מיעורב, תהיה בעלת אפקט מפללה, במובן זה שהיא תפעל, מבחינה
תוצאתית, לטובת קבוצה לאומיות אחת, ולרעת קבוצה לאומיות אחרת. כך, למשל, מתן
עדיפות לתושבי היישוב בכניסה לפעילויות הרשות המקומית ב*"יישוב ערבי"* תביא
להעדפת בני הלאום הערבי, בעוד שמתן עדיפות לתושבי היישוב בכניסה לפעילויות דומה
ב*"יישוב יהודי"* תביא להעדפת בני הלאום היהודי. מטעם זה, עצם קיומו של אפקט מפללה
זה, ככלצמו, אין בו לטעמי די על מנת להצדיק התערבות שיפוטית. התערבות שיפוטית

בית המשפט המחוזק מרכז-לוד

ה'פ 14-08-18716 מנטור ואח' נ' המועצה המקומית כוכב יאיר - צור יגאל ואח'

תהייה מוצדקת רק אם הכוונה העומדת מאחוריה החלטתה לבצע הבחנה היא כוונה מפללה,
זהינו רצון להודיע או להזכיר על בסיס לאום או דת.

הערה : בקשר של חפילה בדירות הציע ד"ר גרשון גונטובסקי לחטיל על חשות הציבורית את הנטול להוכיח את האפקט המפללה הנלווה להתנהלותן, תוך שהוא מגדיש כי "חשיבות לצין שאין די בקיומו של אפקט כאמור כדי לבנות הפליה פסולה. אפקט מפללה מעביר את הנטול לחשות להצדיק את מדיניותה. אם תראה הרשות כי מדיניותה נתועה באינטרסים מקומיים חשובים, היא תוכל לעמוד בנטול להוכיח את ההזרה, זאת אם מדובר ביחסים מידתי של מדיניותה. יהיה עלייה להראות שקיים אייזון ראוי בין התכליות הלגיטימיות העומדות בסיס מדיניותה – **בין האפקט המפללה המדייר**". (ראו גרשון גונטובסקי, **הפליה בדירות וקבוצות תרבותיות – בין חומות משפט** (2014) – 424 – 429). מוביל לנוקט עמדה ביחס לגישה זו בקשר של הפליה בדירות, ביקש לצין כי העברת נטול ההוכיח איינו מותאים להקשר בו עסקין. משמעה של העברת נטול שכזו, במצבות של היפרדות מרוחבית בין יהודים לבין ערבים, היא שכמעט כל החלטה של רשות מקומית הפעולת לטובת תושביה תהיה מוחזקת כפסולה, וזאת תוך היפוך חזקתו תקינות פעולות הרשות. לכך קשה להסביר, במיוחד בשים לב לכך שהוראת החיריג שנקבעה בתיקון מס' 4 לחוק איסור הפליה היא שmagidraה כיום את מערכת האיזונים בין האיסור על הפליה מוחמות מקומות מסוימים לבין סמכות הרשות המקומית לפעול לטובת תושביה.

המבקשים טוענים כי ההחלטה להתייר רכישת מנויים לאנטרו קלאב לתושבי היישוב בלבד, היא החלטה שהתקבלה ממניינים פסולים של רצון למנווע שימוש בבריכה על ידי תושבים ערבים המתגוררים ביישובים הערביים בסביבה. לביסוס טענה זו הם מפנים לדברים שנאמרו בשעתו בעת הדיונים במליאת המועצה ובנהלת העומוצה שבקבותיהם הוחלט על שנייה המדיניות, באופן שמנע מכירת מנויים לתושבי חוץ. כן מצבעים המבקשים על כך שב- 2014 רוככה המוגבלת באופן המאפשר, הולכת למעשה, רישום לתושבי "יישובים יהודים" בלבד. וודוק, הריכוך התייחס לשפחות שלידין לומדים במערכת החינוך ביישוב, ואולם לאור ההפרדה הקיימת גם במערכת חינוך, משמעותה הבורור הייתה לפתח את אפשרות הרישום ליהודים בלבד.

אכן, במסגרת הדיונים שהתקיימו אצל המשיבות בשנת 2010 בשאלת רישום מנויי חוץ לאנטרו קלאב, הושמעו על ידי מיקצת מה משתתפים עמדות התומכות בהגבלה הרישום לתושבי היישוב בלבד מהטעם שהדבר נכון על מנת להפסיק את רישום הערבים לאנטרו קלאב, ולעודד רישום על ידי תושבי היישוב (ראו פרוטוקול ישיבת מליאת המועצה מס' 368 מה- 4.1.2010, במיוחד בעמודים 4 ו- 6 ועמוד 4 לפרטוקול הנהלה 2010). ואולם עמדה זו לא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ה"פ 14-08-18716 מנصور ואח' נ' המועצה המקומית כוכב יאיר - צור יגאל ואח'

1 היתה מקובלת על חלק אחר מהמשתתפים בדיונים, אשר ביקשו להימנע מהפליה פסולה
2 וראו במילוי דברי ראש המועצה דאז, מר יעקב ממון, בעמוד 7 של פרוטוקול מליאת המועצה
3 מס' 368 מה- 4.1.2010: "... זו הפליה ולא ניתן לביצוע. ... לי יש אחריות ציבוריות למרות שאני
4 ימנני, אך אני גם ממלכתי... לדעתו הרובה תושבים לא עושים יותר מינויים כי אין להם ידים
5 קטניות ולאبالغ העריבים").

7 בנוסף, ההחלטה לאשר רישום לבני "יישובים יהודיים" שכנים, מעוררת אף היא
8 תהיותו, שכן עלול להתקבל ממנה הרשות שפתחת הרישום נועשתה באופן מפללה. יחד עם זאת,
9 להחלטה זו ניתן הצדקה שלכאורה אינה על בסיס מפללה (רצון לאפשר רישום לכאןtri)
10 קלאב לתלמידים המשתייכים למערכת החינוך בישוב). במצב דברים זה טענת המבקשים,
11 לפיה החלטות שהתקבלו ב- 2010 וב- 2014 התקבלו ממונעים פסולים, היא עניין שיש בו
12 פנים לכואן ולפאו.

24. זאת ועוד, כמובחר לעיל, החלטת המשייבות אותה עליינו לבחון היא לא זו שהתקבלה ב- 2010, ואך לא זו שהתקבלה ב- 2014, אלא החלטתן מינויו 2017, לאור תיקון מס' 4, לפיה מכירת מנויים תאפשר לתושבי היישוב בלבד. בפרוטוקול הדין שקיים מלאת המועצה בנושא אין אזכור למנויים פסולים (השיקול המרכזי שנזכר הוא הבטחת רמת השירות לתושבי היישוב), ובחלהה שהתקבלה בסופו של דבר תמכו שמונה מחברי המועצה, ואחד נמנע (כשהוא מנמק זאת בכך שלא הוצגה בפני המועצה חוות דעת משפטית ולא התקבל פרוטוקול המשיבה 2). במצב דברים זה, סבורני שייהזה מרחיקlect ליחס למשייבות כוונה מפללה על בסיס דברים לא ראויים שנאמרו בעת דיןנים בנושא לפני מספר שנים, וזאת במיוחד כשההחלטה התקבלה על ידי מליאת המועצה פה אחד (עם נמנע אחד מטעמים פרוץ-זראליים).

24 ויבורר, קביעה שיפוטית כי החלטה נתונה היא החלטה מפללה מטעמי לאום, היא קביעה
25 חמורה וקשה, המטילה על מקובל ההחלטה כtems שאינו רך משפט, אלא גם ערבי-מוסרי.
26 לאור זאת, ראוי להיזהר ביחס כוונות פסולות להפליה מטעמי לאום בכלל, והפליה כזו על
27 ידי רשות שלטונית בפרט. אמירות לא ראויות של יחידים אין צרכות להשחר את פניהם
28 של כלל תושבי הרשות, והتبטאויות לא אחראיות של חבר מועצה זה או אחר לא צרכות
29 לשמש כבסיס ליחס מניעים נסדים לכלל חברי המועצה.

סיכוןו של הדיוון בטענה להפליה מטעמי לאום: אין לפנינו בסיס ראייתי מספק לקביעה כי החלטת המשיבות מינואר 2017 להגביל את מכירות המנוויים לתושבי היישוב בלבד התקבלה על מנת להציג ערבים. ההחלטה מוחזקת אומנם העדפה של תושבי כוכב יאיר – צור גיאל על פני תושבי חוץ, ובгинען העובדה שתושבי היישוב הם יהודים ברובם המוחלט, יש לה, כאמור

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ה'פ 14-08-18716 מנטור ואח' נ' המועצה המקומית כוכב יאיר - צור יגאל ואח'

1 תוצאתי, אפקט מפלח כלפי ערבים, ואולם לא השתכנעתי כי יש לייחס למשיבות כוונה
 2 להפלות מטעמי לאום, להבדיל מרצון לפעול לטובות תושבי היישוב (וזאת גם במחיר של פגעה
 3 בתושבי חוץ). במצב דברים זה, השאלה אותה יש לבחון, לאור תיקון מס' 4 לחוק איסור
 4 הפליה, היא האם החלטה זו מהווה הפליה אסורה מוחמת מקום מגורים, או שמא היא נולטת
 5 לגדר הוראת חריג. דהיינו, האם היא מהווה **"הבחנה שנעשית על ידי רשות מקומית בין
 6 תושביה ובין מי שאינם תושביה, במידת הנדרשת לביצוע תפקידה או להפעלת סמכויותיה
 7 לטובות תושביה."**

8

ב. הטענות בקשר להפליה מוחמת מקום מגורים

9
 10
 11 כאמור, תיקון מס' 4 הרחיב המחוקק את איסור הפליה המוטל על "מי שעיסוקו בהספקת
 12 מוצר או שירות ציבורי או בהפעלת מקום ציבורי", וקבע כי הוא מתייחס גם להפליה מוחמת
 13 מקום מגורים, שעה שמדובר **"בהספקת המוצר או השירות הציבורי במקום העבודה, בתמונ
 14 הכניסה למקום הציבורי או בתמונ שירות במקום הציבורי"**. הוראה זו אוסרת, כאמור לעיל,
 15 על מפעיל ברירה ציבורית לאבחן בין המתרחצים על בסיס מקום מגוריהם, דהיינו היא
 16 מחייבת אותו למכור מנוויים וכרטיסי כניסה לברירה, מבליל לייחס משמעות למקום מגוריו
 17 של המתרחץ.

18

19 מהן התכליות העומדות ביסוד תיקון מס' 4? כאמור, הפליה מוחמת מקום מגורים אינה
 20 משקפת פגעה בכבוד האדם, ואינה כרוכה בהשלה, שהרי היא מאבחןת בין אנשים על פי
 21 קרייטריון הנזהה להיות אובייקטיבי, ניטראלי ובר שינוי. ואולם, אם נעין בדבר, ניתן להצביע
 22 על שלושה טעמים היכולים לבדוק את האיסור שקבע תיקון מס' 4:

23

24 ראשית, הפליה מוחמת מקום מגורים עלולה לשמש אמצעי להבעת עמדת ביחס למקומות
 25 המגורים ואורת החיים בו בחר אדם. כך, למשל, בהקשר הישראלי שימוש בקרייטריון של
 26 מקום המגורים ("בתוך הקו הירוק" או "מחוץ לקו הירוק") יכול לשמש אמצעי למוחות נגד
 27 ההתישבות בשטחי יהודה והשומרון.

28

29 שנית, הפליה מוחמת מקום מגורים עלולה להוות תחליף קרוב להפליה מוחמת טעם פסול אחר,
 30 כדוגמת לאום או דת. כך, למשל, במציאות הישראלית הגבלת כניסה לתושבים מ"יישובים
 31 יהודים" בלבד, יכול לשמש תחליף אפקטיבי להפליה נגד ערבים.

32

33

בית המשפט המחוז מרכז-לוד

ה'פ 14-08-18716 מנטור ואח' נ' המועצה המקומית כוכב יאיר - צור יגאל ואח'

שלישית, הפליה מוחמת מקום מגורים עלולה להוות אמצעי לאבחנה על בסיס סוציאו-כלכלי.
כך, למשל, הגבלת השימוש במגרש גולף לתושבי יישוב שיעיר המתגוררים בו הם בעלי
אמצעים, יכולה להוות אמצעי למנוע מאוכלוסייה סוציאו-אקונומית חלה את אפשרות
השימוש במגרש הגולף.

5

ניתן להניח כי בשל טעמים אלה, כולם או חלקם, החלטת המוחוק הישראלי שיש צורך לאסור
על הפליה לא רק על פי הקטגוריות "החוודות" שכבר פורטו בחוק איסור הפליה קודם
لتיקון מס' 4 ("גוזע, ذات או קבוצה דתית, לאום, ארץ מוצא, מין, נטיה מינית, השקפה,
השתייכות מפלגתית, גיל, מעמד אישי, הרות") אלא גם על הפליה מוחמת מקום מגורים.

10

הערה: לאחר תיקון מס' 4 הוספה לחוק איסור הפליה בתיקון מס' 5 קטgorיה פסולה
 נוספת: "לבישת מדי כוחות הביטחון והחכלה או ענידת סמליהם".

13

ואולם, לאיסור על הפליה מוחמת מקום מגורים נקבע תיקון מס' 4 חריג, לפיו רשות מקומית
רשאית להעדיף באופן מיידי את תושביה. השאלה אותה עליינו לבחון היא האם קביעה כי
האפשרות לרכוש מנויים לאנטרי קלאב המצויה בבעלות הרשות המקומית, ומופעל על ידי
עמוותה הנמצאת בשליטה, מוגבלת לתושבי הרשות היא החלטה העומדת בתנאי הוראות
החריג. ודוק, לצורך בוחנת שאלת זו אין לנו נתונים לגבי תושבי החוץ (ערבים או יהודים),
דתיים או חילוניים, מזרחיים או אשכנזים, ימניים או שמאלניים), אלא רק לעצם העובדה
שהם אינם תושבי היישוב כוכב יאיר – צור יגאל.

21

נגד טענת המשיב כי החלטתן שלא למכור מנויים לתושבי חוץ נופלת לגדר החריג, העלו
הმבקשים ארבע טענות, אשר נסקרו בפסקה 18 לעיל (הטענה השנייה עד הטענה החמישית).
להלן יבחן טענות אלו כסדר הצגתן.

25

**ב.1. טענת הסמכות: הוראת החריג אינה חלה לאחר שהאנטרி קלאב אינו מופעל על ידי רשות
מקומית**

28

הוראת החריג חלה על "הבחנה שנעשית על ידי רשות מקומית". המשיב 1 היה אומנם
רשות מקומית, ואולם הפעלת האנטרי קלאב נעשית על ידי המשיב 2, שאינה רשות
מקומית. לפיכך נטען כי הוראת החריג כלל אינה רלוונטית, כשם שלא הייתה רלוונטיות לו
היה מדובר בבריכת שחיה פרטית. אין בידי לקבל טענה זו. אכן, האנטרי קלאב מופעל על
ידי המשיב 2, שהיא עמוותה ולא רשות מקומית (ולפיכך התעוורר ספק ביחס לאפשרות לנחל
את התובענה כתעריה מנהלית), ואולם המשיב 1 היה גם בעלת המקורקען של האנטרי

בית המשפט המחוז מרכז-לוד

ה'פ 14-08-18716 מנטור ואח' נ' המועצה המקומית כוכב יאיר - צור יגאל ואח'

1 קלאב גם בעלת השליטה במשיבה 2. מכאן שהחלטה בה עסקין היא הבדיקה שעשתה
2 הרשות המקומית, ובמשיבה 2 יש לראות רק את גורם הביצוע, אשר הוציא החלטה זו מהכו
3 אל הפועל.

4 **ב.2. טענה היקף ההגבלה: הוראת החיריג אינה מאפשרת החלטה המונעת מכירה למנויי חוץ**

5 לשיטת המבוקשים, גם אם הוראת החיריג מאפשרת העדפה של תושבי היישוב, הרי שהעדפה
6 זו יכולה להתרטט במונע הנחות לתושבי היישוב, ואולי גם במונע קידימות כאשר קיים עודף
7 ביקוש למנויים, ואולם אין בהוראת החירג כדי להוכיח חסימה מוחלטת של האפשרות
8 לרכוש למנויים על ידי מי שאינו תושב היישוב.

9 טענה זו, בצורה העקרונית, אין אפשרות לקבל. תכליתו של הוראת החירג היא לאפשר
10 לרשות מקומית לקבל החלטה המKENה עדיפות לתושבי הרשות, וזאת כשהדבר נחוץ לצורך
11 ביצוע תפקידיה של הרשות, ומובע באופן מיידי. החלטה של רשות מקומית להגביל שימוש
12 במונע עירוני מסוים או להגביל השתתפות בפעילויות שהיא מאורגנת לתושבי היישוב,عشווה
13 להיות, במקרים מסוימים, החלטה המשרתת את תפקידיה של הרשות ליצור ולעודד פעילות
14 חברתיות לתושבי הרשות, ולהזק את הלכידות החברתית ביניהם. כך, למשל, אין לשלול מנתה
15 וביה, את האפשרות שרשות מקומית תחליט להפעיל מועדון נוער לשותב תושבי הרשות בלבד
16 או שתבקש לקיים אירוע שהכנסה אליו תוגבל לתושבי הרשות בלבד.

17 עמדת המבוקשים שוללת תפיסת עקרונית זו. לשיטתם, בריכות שחיה, כמו גם מקומות
18 ציבוריים אחרים (פארקים, מבני ציבור וכיו"ב), צריות להיות נגישות במידה שווה לכל
19 הציבור, ואין מקום לאפשר הדרכה מהן על בסיס מקום מגוריים. הם מדגשים כי פרשנות כזו
20 נדרשת כדי "לצמצם פערים ולהבטיח שוויון וצדק חלוקתי", שכן היא מאפשרת לתושבים
21 ברשות מקומית חלשות (הן במוגזר הערבי והן במוגזר היהודי) להנוט ממתקנים ציבוריים
22 המצוים בשטחן ובבעלותן של רשות מקומית חזקה.

23 התפיסה העקרונית לפיה יש למנוע, כלל, הדרה מחייבת מקום מגוריים היא תפיסת ראייה,
24 אשר קיבלה עיגון סטוטורי בתיקון מס' 4 לחוק איסור הפליה. ואולם, החוקה גם הכיר
25 במקביל בכך שאחריותן של הרשותות המקומיות לפעול לטובת תושביהן, והעבידה שפעולתן
26 ממוננת (בחalkה) בכיספי הארנונה והאגרות שלicialים תושבי הרשות, מחייבת להכיר
27 בחיריגים לתפיסה זו. הוראת החירג היא נוסחת האיזון שאימץ החוק על מנת לאזן בין
28 האינטרסים המתנגשים. בהוראה זו אין כל הגבלה לפיה הבדיקה אותה עשו הרשות חייבת
29 להיות במחair בלבד, או במונע זכות קידמה לתושבי הרשות, ואני יכולה להתבטא בדרךים

בית המשפט המחוון מרכז-לוד

ה'פ 14-08-18716 מנטור ואח' נ' המועצה המקומית כוכב יאיר - צור יגאל ואח'

1 אחרות שיקבו על ידי הרשות המקומית, בשים לב לתקילת הלגיטימית אותה היא מבקשת
 2 לקדם.
 3

4 35. צוין בהקשר זה כי בית המשפט העליון, עוד קודם לתיקון מס' 4 לחוק איסור הפליה, הכיר
 5 ב הצורך לאון בין השיקולים הנוגדים הללו שעה שאנו עוסקים ביכולתה של רשות מקומית
 6 להגביל שימוש במתකנה על ידי מי שאינו תושבי הרשות. בפסק דין המנהה בג"ץ 8676/00 (2004)
 7 אדם טבע בדיון אגדה ישראליות להגנת הסביבה נ' עיריית רעננה, פ"ד נט(2) 210 (2004)
 8 (להלן: "ענין פארק רעננה") דין בית המשפט בטענה כי עירייה אינה רשאית להפלות בין
 9 תושבי הרשות לבין מי שאינו תושבי הרשות לעניין גבירות דמי כניסה לפארק ציבורי (בשבות
 10 ובחגים), בין השאר לאחר שהדבר יביא לפגיעה בתושבי הרשות החולשות, וימנע מהם את
 11 האפשרות להינות מפארקים ציבוריים (בעניין זה נטען על ידי העותרים כי "בעקבות רעננה
 12 ילכו רשיונות מקומיות נוספות, והן תסגורנה את הפארקים ואת הגנים העירוניים שבתחומן
 13 בזוז אחר זה. כך, על-פי הטענה, לא יהיה לתושבי הרשות העניות פארקים לבקר בהם").
 14

15 גישה זו נדחתה על ידי בית המשפט העליון, אשר ציין בהקשר זה את הדברים הבאים:
 16 "בהתחשב בכך שהפארק הינו רכוש העירייה אשר הוקם ומומן בכפסם של תושבי רעננה
 17 ולאור קירובתו הגאוגרפית של הפארק למקומות מגורייהם, הייתה העירייה רשאית להבחן
 18 לעניין גבירות דמי כניסה בין תושבי רעננה לבין תושבים שאינם גרים בתחוםה... קיומם
 19 של שטחים ירוקים נוספים בסביבה שהכניסה אליהם אינה כרוכה בתשלומים, והעובדת שאין
 20 מדובר בשירות חינמי – אלה שלולים אף הם את טענת הפגיעה בשווין...".
 21

22 ויובהר, בעניין פארק רעננה ההבחנה בין תושבי הרשות לבין מי שאינו תושבי הרשות
 23 הייתה הכרוכה רק לסוגיות המחיר (תושבי רעננה היו רשאים להיכנס לפארק בחינם כל
 24 ימות השנה, בעוד שמי שאינו תושב רעננה נדרש לשלם דמי כניסה בשבות ובחגים), ואולם
 25 נראה כי בית המשפט העליון לא שלל את האפשרות שיתכננו מ策ים בהם קיימת הצדקה למנוע
 26 שימוש במתיקן עירוני ממי שאינו תושב הרשות (ראו אמnon להבי "קHIGHות מגורים חדשות
 27 בישראל – בין הפרטה להפרדה" דין ודברים ב' 63, 111 העלה 191 (תשס"ו)).
 28

29 העלה: בעקבות הסדר שקבעה עיריית רעננה ביחס לפארק, הסדר שאושר על ידי בית
 30 המשפט העליון, בחרה הכנסתה להתרבות, ובמסגרת תיקון מס' 109 לפקודת הערים, קבעה
 31 בסעיף 249(8) כי עירייה לא תגביה דמי כניסה ל'גנים וגנים ומקומות מרוגע או נופש אחרים
 32 לשימוש הציבור" אלא באישור שר הפנים, במקרים חריגים, ולפי כלליים שקבע באישור ועדת
 33 הפנים והגנת הסביבה. למיטב בדיקתי תקנות כאלה טרם הותקנו, ומשמעות הדבר שעיריות

בית המשפט המחוז מרכז-לוד

ה'פ 14-08-18716 מנטור ואח' נ' המועצה המקומית כוכב יאיר - צור יגאל ואח'

- 1 מנעות כיום מלבנות דמי כניסה ב"גנים וגינות ומקומות מרוגע או נופש אחרים לשימוש
2 הציבור". לモוטר לצין כי הגבלה זו אינה חלה על בריכות שחיה כגון זו בה עסקין.
3
- 4 עדות בית המשפט העליון בעניין **ארק רעננה**, כמו גם הוראות חריג שבתיקון מס' 4 לחוק
5 איסור הפליה, משקפות עמדה עקרונית המכירה בכך של רשות מקומית לפועל בראש
6 ובראונה לטובת תושבי הרשות, ועל כן יש לאפשר לה להעניק להם יחס מיוחד בהשוויה
7 למי שאינם תושבי הרשות. כפי שצין פרופ' איסרי רוזן-צבי **"משפט השלטון המקומי לא רק**
8 **איינו מונע את התבדרותן של הרשות המקומיות זו מזו אלא דווקא מעודד אותה. הרשות**
9 **הLocale מותוארות על ידי בית המשפט במונחים של "משק סגור"**, כאשר בסיס מונחת
10 ההנחה שתושבי הרשות המקומיות משלמים מסים לצרכים לשוב ולהיות מושקעים
11 בקהילה **כשירותים מוניציפליים**" (יששכר (איסרי) רוזן-צבי, "משמעות לאזריות -
12 לקרה סדר יום חדש למשפט השלטון המקומי" דין ודברים ב' 159, 167 (תשס"ו). ודוק,
13 פרופ' רוזן-צבי מבקר את המבנה המורחבי הקיים בתחום השלטון המקומי, ומצביע להחליפו
14 על דרך של יצירת "משול אזרוי". ואולם הרפורמה אותה הוא מציע היא במובhawk עניין
15 למחוקק, ולא לבתי המשפט).
- 16
- 17 על רקע עמדה עקרונית זו, ובשים לב לכך שפסיקת בית המשפט העליון והחקיקה לא הגבילו
18 את הדריכים בהם רשאית הרשות המקומיית לנתת יחס מיוחד לתושביה, אין מקום לפרש את
19 הוראות חריג באופן המתיל הגבלה על טיב מגנוןיה ההעדרה שהרשויות רשאית לאמץ לטובת
20 תושביה.
- 21
- 22 **ב.3. טענה התכליית - הוראות חריג מאפשרת למנוע מכירת מנויים לתושבי חוץ רק במקרה של**
23 **"עדף ביקוש"**
- 24
- 25 **צמצום נסף** שהמבקשים קוראים לתוך הוראות חריג נוגע לתוכליות לשם רשאית רשות
26 מקומית לעשות בו שימוש. לשיטתם הטעם היחיד שיכל להוכיח הגבלת השימוש במשאי
27 הרשות המקומיית על ידי מי שאינם תושביה הוא התקיימות מצב של "עדף ביקוש", במובן
28 זה שההגבלה על שימוש על ידי תושבי חוץ נדרשת על מנת לווסת את מספר המשתמשים
29 בקאנטרי כלא, ולאחר רכישת מנוי על ידי כל תושבי הרשות המונוניים בכך.
- 30
- 31 גם טענה זו לא ניתן לקבל. בעניין עקרוני, רשות מקומית רשאית להחליט, במקרים
32 מתאימים, להגביל שימוש על ידי מי שאינם תושבי הרשות, גם מטעמים אחרים, שאינם
33 נוגעים ל"עדף ביקוש".
- 34

בית המשפט המחוזה מרכז-לוד

ה'פ 14-08-18716 מנטור ואח' נ' המועצה המקומית כוכב יאיר - צור יגאל ואח'

1 כך, למשל, פרופ' אלון קלמנט מבהיר, בהקשר של קהילות מגורים מגודרות, כי הגבולות לגבי
 2 כניסה פיסית למתחם המקרקעין עשוויות להיות נחוצות לצורך התפתחות והאכיפה של
 3 נורמות ארגוניות וחברתיות המוכרות ומקובלות על חברי הקהילה, והנאמנות באמצעות
 4 סנקציות חברתיות, אותן ניתן להטיל רק על חברי הקהילה (ואו אלון קלמנט, "הכוונה
 5 חברתית בקהילה המגורים מגודרת" *קהילות מגודרות* (עורך אמנון להבי, תש"ע 159-162)).
 6 הצדקה זו עשויה להיות רלוונטית גם לגבי הגבלת הנגישות למתקנים שבבעלות הרשות
 7 המקומית. כך, למשל, ביישוב קטן, שחבריו מכירים היטב זה זה, כדוגמת קיבוץ או מושב,
 8 ניתן להניח כי כלל השימוש במתקנים הציבוריים (כדוגמת בריכת שחיה) ישמר על ידי
 9 תושבי היישוב, בזכות קיומן של סנקציות חברתיות אפקטיביות. אם כך, הרי שלרשות
 10 המקומית עשוי להיות אינטנסיבי לגיטימי להגביל את השימוש בהם בנסיבות מסוימות רק לתושבי
 11 הרשות, וזאת במטרה לחסוך את העליונות הכרוכות באכיפת נורמות ההתנהגות על מי שאינם
 12 תושבי הרשות (לדוגמה, הרשות עשויה לטען כי כאשר השימוש בבריכת השחיה מתאפשר
 13 לבני הקיבוץ או המושב, אין צורך בהצבת משגיח מטעם, שכן בני היישוב יפקחו זה על זה,
 14 ואולם אם יתאפשר שימוש גם על ידי מי שאינם בני היישוב, יהיה צורך בהצבת משגיח, על
 15 מנת למנוע שימוש בגיןו לכללים).

16
 17 ההצדקה הנ"ל (יצירה וากפה של נורמות חברתיות) היא כמובן רק דוגמא אחת לשיקול
 18 לגיטימי אחר (פרט ל"עדף בикוש") העשי לחזק החלטה של רשות מקומית לעשות שימוש
 19 בהוראות החיריג. המחוקק לא תחם את שיקול דעתה של הרשות הציבורית ברשימה סגורה
 20 של שיקולים, ונראה כי הרשימה היא רשימה פתוחה. במסגרת הנוכחית, אסתפק בהציג
 21 דוגמא נוספת לטעם העשי לחזק שימוש בהוראות החיריג, בנסיבות בהן לא קיים "עדף
 22 בикוש". רשות מקומית עשויה לקיים אירוע לטובת כלל התושבים (למשל, מופע בידור או
 23 שירה ציבורית) או קבוצה מסוימת של תושבי הרשות (למשל, מתגייסים לצה"ל), ולהגביל את
 24 הכניסה אליו לתושבי חוץ, מהטעם שמטורת האירוע היא חזק את תחושת השיעיות
 25 הקהילתית ולחזק את הקשרים בין בני היישוב. גם בעקבות דברים זה הטענה שהאיוע מתקיים
 26 במקום יכול להשכיל מספר גדול יותר של משתתפים, ועל כן אין מנגעה מבחינת "שיקולי
 27 ביקוש" לפתח אותו לתושבי חוץ, אין בה כדי לחזק התערבות בחילוט הרשות (זו זאת,
 28 כמובן, בהנחה שמדובר בחילוט מידתי, שהטענה היחידה נגדה היא הפליה מחמת מקום
 29 מגורים).

30
 31 זאת ועוד, אפילו הפרשנות שהמבקשים נותנים למונח "עדף ביקוש" היא צרה יתר על המידה.
 32 המשאב בו עסקין (קאנטרי קלאב) אינו משאב ציבורי (public good) קלאסי, אשר שימוש
 33 בו על ידי משתמש נוסף גורע מאפשרויות השימוש והנאה של המשתמשים הקיימים

בית המשפט המחוון מרכז-לוד

ה'ב 14-08-18716 מנטור ואח' נ' המועצה המקומית כוכב יאיר - צור יגאל ואח'

(כדוגמת שידורי טלוויזיה או הגנת הביטחון הלאומי), אלא מה שניתן לכנות "משאב ציבורי מתכלה", ככלمر משאב שנייתן לשימוש על ידי מספר משתמשים, ואולם כל משתמש נוסף (לפחות מעבר לכמויות מסוימות של משתמשים) גורע מהנתה השימוש של המשתמשים האחרים (זוגמאות נוספת למשאבים ציבוריים כאלה הם מופעי בידור וככיבושים). ביחס למשאב ציבורי מתכלה נדרשת הרשות הציבורית להגדיר את רמת השימוש האופטימלית, שאינה זהה בהכרח לרמת השימוש המקורי. כך, למשל, גם אם מבחינת התפוצה ניתנת למוכר 5,000 מנוויים לאנטרי קלаб, ניתן של מנת להביא לתוצאה האופטימלית מבחינת חווית המניין יש להגביל את מספר המנוויים ל- 2,500. כך, בודאי, כאשר מחויבות הרשות המקומית היא בראש ובראשונה לתושבי הרשות, ועל עלייה לייחס משקל משמעותי יותר לרווחתם של תושביה מאשר לרוחות מי שאינם תושביה.

אם נשוב למקורה שלפני, הרי שהחלטת המשיבות למניעת מושבי חוץ לרכוש מנוויים לברכה נובעת מרצון לעודד שימוש באנטרי קלاب על ידי תושבי הרשות. הנחתת המשיבות היא שהחלטתה כזו תשפר את רמת השירות הניתנת לתושבי היישוב על ידי הקטנת ומיקוד קhalb היעד של האנטרי קלاب, יצירת אווירה קהילתית והגברת האכיפה של כללי התנהגות, ועל ידי כך תגבר את התמരיצים של תושבי היישוב להירשם אליו, ולהיות חלק מקהילה המנוויים שלו. החשש של המשיבות הוא שפותיחת הרישום לתושבי חוץ עלול לפגוע בתוצאות השיווקת האמורה, ולגרום לפגיעה ברישום של תושבי היישוב. מערכת שיקולים זו, כשלעצמה, היא לגיטימית, ולא ניתן לומר עלייה כי היא חרוגת מסגרת השיקולים שモתר לרשויות המקומיות להביא בחשבון בבואה לבחון את השימוש בהוראת החרגיג.

4. ב. טענת המידתיות – החלטת המשיבות אינה מازנת בצורה סבירה את האינטראס הקהילתי עם האינטראס הציבורי הכללי

הוראת החרגיג מגילה את סמכות הרשות המקומית להעדיף את תושביה בכך שהדבר נעשה "במידה הנדרשת לביצוע תפקידיה או להפעלת סמכויותיה לטובת תושביה". מכאן שההוראת החרגיג מובנית דרישת מידתיות – העדיפות הניתנת לתושבי הרשות אינה יכולה לחזור מהדרוש על מנת להגשים את תכליתה הלגיטימית של הרשות המקומית. משמעותה של דרישת זו היא שהרשויות המקומיות צריכה להציבו לא רק על קיומה של תכליית ראוייה המצדיקה את מתן העדיפויות לתושבי הרשות, אלא גם על כך שהאמצעי בו בחרה לצורך הגשמת התכליית הרואה הוא אמצעי העומד בבחן המידתיות: דהיינו שמדובר באמצעותי המוביל, אופן רצינווני, להגשمت התכליית למען פועלות הרשות ("דרישת הקשר הרצינווני"); אשר פגיעתו היא הפגיעה המינימאלית הנחוצה לצורך הגשמת התכליית ("דרישת הضرך"); ואשר מותקאים יחס ראוי בין תועלתו לבין פגיעתו ("דרישת המידתיות במובן הצר") (ראו,

בית המשפט המחוז מרכז-לוד

ה'פ 14-08-18716 מנסור ואח' נ' המועצה המקומית כוכב יאיר - צור יגאל ואח'

למשל, בג"ץ 3477/95 **בן-עטיה נ' שר החינוך, התרבות והספורט, פ"ד מט(5) 1-9, 15 (1996)**; בג"ץ 5016/96 **חווב נ' שר התربية, פ"ד נא(4) 1, 53 – 54 (1997)**; אהרון ברק **מידותiot במשפט – הפגיעה בזכות החוקתי והגבלה** (תש"ע) 373 – 454 (להלן: "ברק, **מידותiot במשפט**"). וdock, מבחני המידותiot נקבעו ומושתמים בעיקר בהקשר החוקתי, ואולם יש להם מקום גם בהקשר המנהלי (ראו ברק, **מידותiot במשפט**, עמודים 258 – 261), ובוואדי יש להיזקק להם מקום בו המשפט עשה שימוש בלשון המצביע על דרישת זה (בעניינו הצבת דרישת כי האבחנה בין תושבי הרשות לתושבי חוץ תהיה "**במידה הנדרשת**" להגשת התכליות המצדיקה העדפת תושבי הרשות).

42. החלטת המשיבות שלא לאפשר באופן גורף רכישת מנויים (ואף לא כרטיסיות) על ידי תושבי חוץ עשויה לעמוד בתמי המבחן הרាជון והשלישי. ניתן לטעון כי החלטה זו קשורה באופן רצוני ל��ילת של עדוד שימוש באנטרי קלאב על ידי תושבי הרשות, וכי בשים לב לכך שקיימות בסביבה בריכות שחיה פרטיות, למרחק סביר, בהן יכולים תושבי חוץ לרכוש מנויים, אין לומר כי מדובר בפגיעה שלולה עולה על תועלתה. ואולם, גם אם נניח כי טענות אלו משכנעות (ועניינים אלה ניתנים להניח ללא הכרעה) עדין לא ניתן להצדיק את ההחלטה המשיבות בראוי תה-המבחן השני, דהיינו לא ניתן לומר כי הפגיעה הנגרת מהחלטה זו בתושבי חוץ נחוצה לצורך השגת יעיהן של המשיבות.

43. השאלה מהו האיזון המידי בין השיקולים המקומיים, המצדיקים העדפת תושבי היישוב, לבין התכליות הכלליות, שביסוד האיסור על הפליה מחמת מגורים, תלויות, מطبع הדברים, הן באופי היישוב בו מדובר והן במקרים הכלכליים בהעסקן. אין דומה האיזון הראוי ביישוב קטן, כדוגמת קיבוץ או מושב שיטופי, לאיזון הראוי ביישוב עירוני גדול, כדוגמת תל-אביב או ירושלים; אין דומה האיזון הראוי בין הקצתת מקומות חניה באפרוחי חניה עירוניים. אכן, כל החלטה בדבר מתן עדיפות לתושבי היישוב צריכה להיבחן בשים לב לעניין בו מדובר ולאופי היישוב בו עסקין.

44. מבחינת העניין בו מדובר, הרי ההחלטה שלפניו עוסקת באפשרות השימוש באנטרי קלאב, מקום המשמש לפעלויות ספורט ונופש. פשיטה כי שירותיו של האנטרי קלאב אינם חיוניים לקיוםו של הפרט, ואולם בעבור אלו החפצים בכך, יש ברישום לאנטרי קלאב כדי לתורם מוחותית לאיכות החיים לאורך זמן.

33

בית המשפט המחוז מרכז-לוד

ה'פ 14-08-18716 מנסור ואח' נ' המועצה המקומית כוכב יאיר - צור יגאל ואח'

1 מבוחנת הרשות המקומית בה מדובר, הרי שכוכב יאיר – צור יגאל הוא יישוב קהילתי גדול,
 2 המונה כ- 2,600 משפחות (כ- 11,000 נפש). ביישוב מסווג זה האינטראס בקיום "חיי חברה
 3 בקהילה" אינו חזק כמו ביישוב קהילתי קטן, ועל כן, למשל, המחוקק אינו מאפשר לקויים בו
 4 ועוזות קבלה (ראו סעיף 2 (הגדרת "יישוב קהילתי") וסעיף 6ב. לפקחת האגדות
 5 השיטופיות). ואולם, גם אין לומר כי האינטראס בקיום "חיי חברה בקהילה" הוא חלש, במו
 6 בעיר המונה עשרות ומאות אלפי משפחות.

7
 8 כמובחר, המשיבות מעוניינות כי הקאנטרי קלאב ישרת בראש ובראשונה את תושבי היישוב
 9 כוכב יאיר – צור יגאל. הן מבקשות כי הקאנטרי קלאב ייתן לתושבי הרשות את השירות
 10 המיטבי וכי הם יחושו בו כבתוך "שלחת", וסוברות כי הדבר יחזק בהם תשומת של שיווקות
 11 וקהילתיות. תכליות אלו, שכן כאמור ראיות ולגיטימיות, בודאי כ舍מודר בישוב קהילתי,
 12 מצדיקות נקיות עדשים שתכליתם חיזוק הזיקה שבין תושבי היישוב לקאנטרי קלאב. ואולם,
 13 האם השגת מטרות אלו מצדיקה סגירתה אפשרות הרישום לקאנטרי קלאב באופן מוחלט בפני
 14 תושבי חוץ? סבורני שהתשובה על כך שלילית. על מנת להגשים תכליות אלו לא נדרש כי כל
 15 מניי הקאנטרי קלאב יהיו תושבי היישוב. די לצורך הגשתו כי תושבי היישוב יהוו רוב
 16 משמעותם של משתמשים בבריכה, וכי מספר משתמשי החוץ יהיה קטן יחסית, ולא יאימס
 17 על ההגמונייה של תושבי היישוב, ועל אופיו החקלאי של הקאנטרי קלאב. כך בודאי בישוב
 18 קהילתי גדול, שאינו מתפרק, ואני שואף לתפקיד, כקהילה סגורה.
 19

20 זאת ועוד, דומה שגם המשיבות עצמן אין סבורות באמות ובתמים כי על מנת לשמר על אופיו
 21 הקהילתי של הקאנטרי קלאב נדרש לסגור אותו באופן מוחלט לתושבי חוץ. על כך ניתן
 22 למסוד, בין השאר, מהעובדה שעד לאחרונה אפשר המשיבות רכישת מניי לקאנטרי קלאב גם
 23 לתושבי חוץ במספר יישובים סמוכים, ונitin להניח כי היו ממשיכים בכך אל מול האתביה
 24 שלפניו ותיקון מס' 4 לחוק איסור הפליה (מפירוטוקול הדין במליאת המועצה עולה כי לחברי
 25 המועצה הוחרר כי לאור תיקון מס' 4 לא ניתן להוסיף להוגו באופן בו נהגו המשיבות בעבר,
 26 ועל רקע זה, ובלי חמלה, התקבלה החלטה שלא לאפשר גם לתושבי היישובים הסמוכים
 27 שילדיהם לומדים במערכת החינוך בישוב לרוכש מניי לבירכה).

28
 29 מהאמור לעיל עולה כי הן מבוחנת האיזון הרואי והן לשיטת המשיבות עצמן, השגת התכליות
 30 החקלאית המבוקשת על ידן אינה מחייבת שליליה מוחלטת של האפשרות לרכוש מניי
 31 לקאנטרי קלאב על ידי תושבי חוץ, אלא ניתן להסתפק באמצעות שפיגעתו פחותה, הגבלת
 32 מספר מניי החוץ, באופן שהם יחווו רק חלק קטן יחסית ממהستخدمים בקאנטרי קלאב.
 33 פתרון זה הוא מידתי ורואי, מאחר שהוא מוגש את התכליות הרואי של עידוד השימוש
 34 בקאנטרי קלאב על ידי תושבי היישוב, באופן שפיגעתו בתושבי חוץ המעניינים לרכוש מניי

בית המשפט המחחי מרכז-לוד

ה'פ 14-08-18716 מנصور ואח' נ' המועצה המקומית כוכב יאיר - צור יגאל ואח'

1 לקאנטרי קלאב נמוכה יחסית. במלils אחרות, זהו פתרון שפגיעתו בתושבי החוץ פחותה,
 2 ambil שפגע יכולתו להגישים את התכליות הרואיה, ועל כן על הרשות המקומית הייתה מוטלת
 3 חוба לבחור בו.

4
 5 ויבור, בסוד הדיון בחלק זה עומדת מסקנת הדיון בחלק הקודם, דהיינו קבלת טענת
 6 המשיבות כי הן אין פועלות מtopic כוונה להפלות מטעמי לאום, אלא שתכליות פועלתן היא
 7 לשמר על האופי החקלאי של הקאנטרי קלאב. תחת מסקנה זו, אין חשיבות של ממש לזוחות
 8 תושבי החוץ, אלא רק לעצם העובדה שהם אינם תושבי היישוב כוכב יאיר – צור יגאל.
 9

10 מהו מספר מנויי החוץ שאינו פוגע באופיו החקלאי של הקאנטרי קלאב? על כך צרכות
 11 המשיבות להחליט, תוך שהן שמות לנגד עיניהן את ההנחהות שצווינו לעיל, בדבר הצורך לאזן
 12 בין הרצון לשומר על אופיו החקלאי והמקומי של הקאנטרי קלאב, לתכליות האוסרות על
 13 הפליה ממחמת מקום מגורים. על מנת להימנע מאי בהירות מיותרת אצין כי היקפו של
 14 המסלול למוניי חוץ צריך להיות ממשוער, ולעומוד, לכל הפליות, על 10% ממספר המוניים
 15 בבריכה בשנת הפעולות הקודמתה.
 16

17 המסקנה המתתקבלת מהדיון היא שיש לאפשר למשיבות לקבוע כי המוניים לקאנטרי קלאב
 18 ימכו רך לתושבי היישוב כוכב יאיר – צור יגאל, בכפוף לכך שעל המשיבות לאפשר מסלול
 19 רישום גם למי שאינם תושבי היישוב, שהיקפו יקבע על ידי המשיבות, ובבלבד שלא יפחט מ-
 20 10% ממספר המוניים בקאנטרי קלאב בשנת הפעולות הקודמתה. בדרך זו יושג איזון מידתי
 21 בין הגשمت התכליות המקומיות, לשם רשויות המשיבות להפעיל את הוראת החיריג, לבין
 22 הגשמת התכליות הכלליות העומדות בסוד הכלל האסור על הפליה ממחמת מקום מגורים,
 23 והמחייבות התחשבות גם באינטרסים של תושבי חוץ.
 24

25 הערה: במחלך הדיונים בתיק הועלתה על ידי בית המשפט הצעה לפיה המשיבות יגדירו
 26 מראש את מספר המוניים המקורילי, וישוקו אותו בשני שלבים: בשלב הראשון לתושבי
 27 היישוב, ובשלב השני (ככל שלא יהיה די נרשמים בני היישוב) לתושבי חוץ. הצעה זו לא הייתה
 28 מקובלת על המשיבות, ומאחר שהיא כרוכה מבחרינת בסיכון שמספר מנויי החוץ ביישוב יהיה
 29 גבוה, אין אפשרותחייב את המשיבות לפעול על פייה. מובהר עם זאת, כי חלופה זו, מחוודה
 30 אף היא דרך מידתית לאזן בין התכליות המקומיות לבין התכליות הכלליות, וכי המשיבות
 31 יהיו רשויות לאמכה בעתיד לפי שיקול דעתן, ובכפוף כאמור בפסקה 48(ט) להלן.
 32
 33
 34

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ה"נ 14-08-18716 מנصور ואח' נ' המועצה המקומית כוכב יאיר - צור יגאל ואח'

הוראות אופרטיביות

- לאור המפורט לעיל הריני להצהיר ולהורות כדלהלן:

א. החלטת המשיבות להגביל את מכירת המנויים בקאנטרי – كلאב לתושבי היישוב כוכב יאיר – צור יגאל תעמוד בתוקפה, בכפוף לכך שהמשיבה 2 נדרשת לקיים גם מסלול רישום למנויי חוץ, בהיקף שלא יפחota מ- 10% ממספר המנויים הכלול (מנויים שנתיים ומנויי קיז) בשנת הפעולות הקודמת (להלן: **"המסלול למנויי חוץ"**).

ב. תנאי הרישום (דמי רישום, מועד תשלום וכיו"ב) לנושאים במסלול למנויי חוץ יהיו זהים לתנאי הרישום לתושבי היישוב. למורת האמור לעיל יהיה המשיבות רשויות להחליט, על בסיס חוות דעת כלכלית, כי דמי המנווי חוץ יהיו גבוהים יותר מדמי המנווי לתושבי היישוב, וזאת בסכום המשקף באופן סביר את השותפות תושבי היישוב במימון פעילות הקאנטרי קלאב. המשיבות יהיו רשויות להחליט על פי שיקול דעתן אם במסלול למנויי חוץ תאפשר גם רכישת מנויי קיז או רק רכישת מנויים שנתיים.

ג. המסלול למנויי חוץ יפורסם באתר האינטרנט של המשיבה 2 בדף אינטרנט נפרד בו תובהר מדיניות הקאנטרי קלאב ביחס לרישום למנויי חוץ (להלן: **"דף המידע למנויי חוץ"**). פרסום המסלול למנויי חוץ יבוצע לפחות 30 ימיםטרם פתיחת ההרשמה לשנת הפעולות הבאה.

ד. המשיבה 2 תפרסם בדף המידע למנויי חוץ הודעה נושאת תאריך בדבר סיום הרישום למנויי חוץ בתוך 48 שעות מהמועד בו יושלם הרישום במסלול למנויי חוץ (להלן: **"ההודעה על סיום הרישום למנויי חוץ"**).

ה. המשיבות רשויות להגדיל מעט את מספר הנושאים במסלול למנויי חוץ, ובבלבד שהמשיבה 2 תעדכן את דף המידע למנויי חוץ בתוך 48 שעות ממועד ההחלטה.

ו. ככל שהחלטה על הגדלת המסלול למנויי חוץ התקבלה לאחר שפורסמה הודעה על סיום הרישום למנויי חוץ, תפרסם המשיבה 2 הודעה על חידוש הרישום (ובכלל זה המועד בו יחדש הרישום) בדף המידע למנויי חוץ לפחות 14 ימים לפני שיתאחד רישום למנויי חוץ. כן תמסור המשיבה 2 במקרה זה הודעה על חידוש הרישום לכל אדם שביקש לקבל עדכון בעניין זה, ומסר כתובת דוא"ל למטרה זו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ה"פ 14-08-18716 מנصور ואח' נ' המועצה המקומית כוכב יאיר - צור יגאל ואח'

- ברישום למסלול למינויו חוץ לא תינתן עדיפות לפי מקומות מוגרים, או לפי כל קритריון אחר, למעטמועד הגשת הקשה לרישום למשיבה 2 (וזאת בכפוף להסדרת התשלומים בתוך פרק זמן אחדיו אותו תקבע המשיבה 2).

למרות האמור בסעיף ז' לעיל, המשיבות יהיו רשויות לתת עדיפות ברישום למסלול למינוי חוץ לאוטם מינויו חוץ יהיו מנויים בקאנטרי كلאב לשנת הפעולות הקודמת, ובלבך שעדייפות זו תינתן במכירה מוקדמת שאורכה לא עלתה על 30 יום, ואשר פרטיים לגיביה ולגביה תוכאותיה ימסרו בדף המידע למינויו חוץ.

המשיבות יאפשרו לבקשתים 1-3 להירשם לakantri كلאב לשנת הפעולות הקרובה בתנאים שיחולו על הנרשמים למסלול למינויו חוץ. הסדרת רישום המבקשים 1-3 תעשה בתוך 30 ימים ממועד פתיחת הרישום לשנת הפעולות הבאה.

חלף האמור בפסקאות א' – ח' לעיל, המשיבות יהיו רשויות לפעול בהתאם לחולפה הנזכרת בפסקה 49 לעיל, ובלבך שהחלה בנדון התקבל לפחות 45 ימים לפני פתיחת הרישום לשנת הפעולות בה יוופעל השינוי, ובכפוף למסורת הדעה מפורטת בבית המשפט בה יבhiroו כיצד בכוונתן ליים את החולפה הנזכרת בפסקה 47 לעיל.

בנסיבות העניין, ובשים לב לכך שתיקון מס' 4 לחוק איסור הפליה נחקק ונכנס לתוקפו במוחלט הדיוון בתובענה זו, איני עושה צו להוציאות.

ניתן היום, כ"ח אלול תשע"ז, 19 ספטמבר 2017, בהעדר הצדדים.

ניתן היום, כ"ח אלול תשע"ז, 19 ספטמבר 2017, בהעדר הצדדים.

פרופ' עופר גנוטסקופף, שופט